

af sig selv, at han ikke kan være berettiget til til evige Tider at formene Andre at fiske det op; der maa være en vis passende Frist, inden hvilken han skal udøve sin Ret, naar han overhoved vil gjøre Brug af den. Dette er, hvad jeg paa dette Stadium tror at maatte bemærke med Hensyn til de Ændringsforslag, jeg har tilladt mig at stille.

Leih: Ligeoverfor det Ændringsforslag, jeg har tilladt mig at stille til dette Lovforslag, har den høitærede Justitsminister viist en Smøbekommen, som jeg ikke kan Andet end i høi Grad paafskjønne, hvilket jeg herved tillader mig at udtale. De væsentlige Punkter i mit Forslag har den høitærede Minister optaget i sine, og om der end kan findes forskjellige Nuancer mellem vore Forslag, ere disse Forskjelligheder dog ikke af den Bestaaffenhed, at jeg kan tillægge dem nogen væsentlig Betydning. I det jeg derfor takker den høitærede Justitsminister for hans Smøbekommen, skal jeg tage mit Ændringsforslag tilbage.

Formanden (K r a b b e): Jeg skal bemærke, at, naar dette Forslag bortfalder, bortfalder ogsaa de Ændringsforslag, der ere stillede til det. Maa jeg spørge, om Nogen optager det saaledes tilbagetagne Ændringsforslag; hvis ikke er det bortfaldet. (Ophold). Det er saaledes bortfaldet. -- Det erede Medlem har fremdeles Ordet.

Leih: Med Hensyn til de af den høitærede Justitsminister stillede Ændringsforslag er der foruden det, jeg allerede har ansøgt, kun en ganske enkelt Bemærkning, jeg skal tillade mig at gjøre. I Ændringsforslaget til § 5 er der foreslaaet, at der efter „1828“ skal tilføies: „saa og Plakaterne af 25de Marts 1824 og 25de August 1825.“ Det er, som den høitærede Justitsminister sagde, en Selvfølge, at, da disse Plakaters Bestemmelser, forsaavidt de vedblive at være gjældende, ere optagne i selve Lovforslaget, komme disse Plakater altsaa ikke mere til Anvendelse i det Hele taget. Der er imidlertid nogle andre Smaabestemmelser. Jeg havde allerede under den Konference, som den høitærede Justitsminister hentydede til, Leilighed til at henlede hans Opmærksomhed paa, at der er en lille Plakat af 16de April 1783, hvis væsentlige Indhold, forsaavidt det her kommer i Betragtning, gaar ud paa, at, naar der gjøres en Forskjel mellem Ankere, der ere forsynede med Bøje, og Ankere, der ikke ere forsynede med Bøje, saa bliver til den sidste Klasse at henregne Ankere, til hvilke der vel findes en Bøje, men hvor denne er sunken og ikke vager paa Bandet, saaledes at den ikke giver nogen Dplysning om, at der paa dette Sted er et Anker. I selve Lovforslaget i Forbindelse med den høitærede Justitsministers Ændringsforslag kommer dette jo ogsaa ligefrem til Udtalelse; men jeg veed ikke, hvad der egentlig er Grunden til, at den høitærede Justitsmini-

ster ikke har optaget denne lille Plakat med. Jeg formoder, at den høitærede Justitsminister, da hans Opmærksomhed er bleven henledet derpaa, maa have en eller anden Grund derfor, som jeg muligvis turde vente, at Ministeren vil yttre sig om. Endelig veed jeg ikke, om det er ganske tilstrækkeligt i den høitærede Justitsministers Ændringsforslag til § 5 at indskrænke sig til at nævne disse 3 Lovbud, som efter dette Ændringsforslag, naar det maatte blive vedtaget, vilde komme til at staa i vedkommende Paragraf som værende ophævede, og om der ikke til Ansørelsen af den Plakat, jeg nu nævnte, kunde være Anledning til at søie en saadan almindelig derogativ Bestemmelse, som undertiden findes i vor Lovgivning. Jeg skal nævne f. Ex. Slutningen af den borgerlige Straffelov, efter at der specielt i den er opregnet de forskjellige Lovbud, som den ophæver. Der blev under 1ste Behandling reist nogen Tvivl om, hvorvidt Reskriptet af 6te April 1831 § 7 kan betragtes som almindelig gjældende; men jeg tror dog at kunne siige, hvad jeg heller ikke erindrer er blevet modtaget, at det i Virkeligheden i Pragis betragtes som gjældende Lov, og det forekommer mig da, at der ogsaa kunde være Anledning til enten udtrykkelig at nævne dette Reskript blandt de Bestemmelser, som ophæves, eller dog at give en saadan almindelig derogativ Bestemmelse, som jeg antydede. Meningen er jo, at de Stippere, Fiskere og Andre, som nærmest have med de Forhold at gjøre, som denne Lov angaar, ud af selve Loven uden Efterlaaen paa andre Steder skulle kunne læse, hvad der er gjældende Lov i disse Forhold, hvorfor man har forsøgt at gjøre Loven i saa Henseende udtømmende. Men naar der nu staa ansøgt disse bestemte Lovbud, som ere nævnte dels i selve Lovforslagets § 5 og dels i den høitærede Justitsministers Ændringsforslag til denne Paragraf, og andre gjældende Bestemmelser ikke ere nævnte som udelukkede, maa Tanken dog let henledes paa, at, da disse ikke ere medtagne, maa de endnu være gjældende. Der vil efter min Mening i saa Henseende kunne opstaa Misforstaaelse — saaledes forekommer det i det Mindste mig — om man ogsaa i den Henseende giver Loven fuldstændig Klarhed. I Ørigt har jeg ikke misforstaaet, at efter den høitærede Ministers Fordrag maa ogsaa disse Bestemmelser, i Reskriptet af 6te April 1831 § 7, forsaavidt de ere af speciel Bestaaffenhed, anses som bortfaldne, naar denne Lov kommer ud. Jeg taler ikke om dem, forsaavidt de medoptage Noget, der ellers maa anses at gjælde efter Principerne i Lovgivningen i det Hele taget.

Mein: Uagtet der efter min Mening er Afstilligt at indvende mod det foreliggende Forslag, har jeg dog ikke stillet Ændringsforslag til denne Behandling, da jeg ikke har deltaget i denne Sags